

ніали й да жикѣ междѣ тѣхъ: й така зашто казжало
два жикота, некізмогла да найде нѣто єдиний-а нѣт
дргій-а.

Така Пріказка побѣзка наѧ: че трѣвѣ да сме благ
дары на своєго си, ꙗо го ймамы, й да си мыслимы
че лакомство-то й гравїтельство-то, Останай ꙗо не на
блозка ніщю, но малго пѣти Отима й щото си ймамы.

Врачата. 102.

Единъ члопѣкъ ҳваналъ єдинъ Ернѣ, й є вразалъ съ
конѣцъ за ногатъ, й предалъ ихъ на момчѣ-то си. А ти
защто немогла да тѣрпїй да живѣ междѣ члопѣкѣ-тѣ
като на мѣрила мало сководжъ, побѣрнала й Стишлѣ
гнѣздѣ-то си. Й понѣже конѣцъ-а запаѣла са въ клѣна
тѣ й немогла вѣче да фрѣкне, като начнѣла да оумирит
рекла си въ себѣ: каета азъ! защто немогихъ да тѣрпї
робствкото междѣ члопѣкѣ-тѣ, сама себѣ йзлѣгахъ й ил
гѣбіхъ живѣтъ-а си.

Пріказка-та сказка: че на времена иѣкои си з
шѣто исказъ да йзвѣвятъ сами себѣ Отъ оумѣрен
вѣдѣ, впадатъ въ голѣмы.

Меркбрїй. 103.

Юпитеръ покелѣлъ на Меркбрїя да почерпѣ сїчки-
хѣдожници съ помалко лажливо вражество. Й ти
като го стрѣли въ кѣтелъ-а, й като си напрѣвилъ єдна
мѣркъ, сѣкомъ наликалъ єднакво. Но понѣже Остана
былъ наї насѣтнѣ само чехларъ-а (папокчіа) па въз
Останало въ кѣтелъ-а много Отъ лѣкъ-а, вдигналъ сїчки
кѣтелъ, й йзлѣлъ сїчко-то ꙗо тѣ былѣ Останало, й д
мѣ да го испїе. Отъ токѣ са слѹчило да лѣжатъ сїчи
тѣ хѣдожници, а наї паче чехларі-тѣ.

Пріказка-та въ зарадѣ лажливы хѣдожници.